

BULETIN INFORMATIV

Nr.
288

24
Octombrie
2025

ADEVĂRUL
CLASAMENTULUI

SUPERLIGA
ECHIPA ETAPEI A 13-A

SUPERLIGA
CIFRELE ETAPEI A 13-A

COSTICĂ ȘTEFĂNESCU,
LIDERUL

EDITORIAL

Adevărul clasamentului

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Pe vremuri, dar nu chiar atât de departe în timp pe cât poate părea la prima vedere, era foarte popular, în presă, dar și în rândul suporterilor, așa numitul “clasament al adevărului”. Practic, ideea venind, sper să nu mă înșel, din Anglia, era vorba despre o operațiune matematică. Dincolo de ierarhia oficială, se calcula, pentru fiecare echipă, un punctaj în care se adunau doar punctele câștigate în meciurile din deplasare și se scădeau punctele pierdute pe teren propriu. Sigur, astfel de calcule, deloc complicate, se pot face și astăzi, dar parcă relevanța unui astfel de “clasament al adevărului” nu este chiar aceeași. Oricum, popularitatea lui nu mai este

nici ea la cote de atenție prea mari, ca să fim sinceri. Însă istoria consemnează și astfel de lucruri, mai mult sau mai puțin importante, semn că, la fotbal, nimic nu se pierde, niciodată. Și e bine astfel. Fanii au nevoie de elemente de acest gen în propria lor analiză.

Dar, dincolo de acest joc de cuvinte, destul de facil, recunosc, cel cu “clasamentul adevărului” și “adevărul clasamentului”, se poate face o sinteză destul de complexă asupra ierarhiei la zi, în Superligă, după 13 etape, care nu sunt deloc puține pentru un astfel de demers. Fără a ne grăbi cu concluziile!

Pornind, desigur, de la lider, FC Botoșani, unul surprinzător, dar pe deplin meritat acolo unde este, grație unui joc excelent și constant bun, și până la ultima clasată, FC Metaloglobus București, care a reușit, în chiar această etapă, a 13-a, să învingă campioana entităte, FCSB, cu scorul de 2-1, obținând astfel prima victorie din istorie pe scena primei ligi din România! Și încă ce victorie!

Întreaga ierarhie are, totuși, un adevăr al ei, care provine de la valoarea jocului fiecărei echipe până în acest moment, iar finalmente, ea va aduce, ierarhia adică, și verdictele. Premiile, aplauzele sau, după caz, corigențele, în funcție de parcursul total. Tot ceea ce este însă de remarcat acum este tocmai această continuă luptă pentru puncte și poziții. În loc de concluzii, o idee: fotografia clasamentului este una, cum se spune, “în mișcare”, dar perfect relevantă pentru momentul actual. Nu este un verdict, dar poate fi un punct de plecare.

FEATURE

SUPERLIGA

Echipa etapei a 13-a

realizat de *Liviu Manolache și Octavian Țopa*

Liga Profesionistă de Fotbal prezintă la finalul fiecărei runde cel mai bun unsprezece. Iată cum arată echipa ideală a etapei a 13-a:

PORTAR

George Gavrilăș

A fost învins doar din penalty. A contribuit din plin la prima victorie izbutită de Metaloglobos în SuperLigă.

FC METALOGLOBUS

FUNDAȘI

Cristian Manea

Excelent în defensivă și eficient în ofensivă. A marcat primul său gol din acest sezon.

FC RAPID

Paul Papp

A fost stâlpul defensivei prahovenilor. Experiența lui reprezintă un mare avantaj pentru ploieșteni.

PETROLUL PLOIEȘTI

Lars Kramer

Integralist incontestabil în cea mai bună defensivă din campionat. A avut o nouă prestație consistentă.

FC RAPID

Florin Ștefan

A arătat că poate fi oricând o soluție pentru Mirel Rădoi. A oferit două pase decisive.

UNIVERSITATEA CRAIOVA

MIJLOCAȘI

Alexandru Cîmpanu

Intrat la pauză, a schimbat jocul echipei. A marcat un gol de generic și a pasat decisiv pentru a doua reușită a moldovenilor.

FC BOTOȘANI

Pedro Nuno

Pe lângă golul marcat, a participat la majoritatea acțiunilor ofensive inițiate de gălățeni.

OȚELUL GALAȚI

Soufiane Jebari

A marcat un gol spectaculos, primul din cariera sa în SuperLigă.

FK CSIKSZEREDA

Hervin Ongenda

Continuă evoluțiile formidabile! Gol și pasă decisivă pentru o victorie mare.

FC BOTOȘANI

ATACANȚI

Ștefan Baiaram

Gol și pasă de gol. A pus multă presiune pe adversari.

UNIVERSITATEA CRAIOVA

Andrezinho

Gol și penalty scos. Este un jucător care se remarcă în fiecare meci.

OȚELUL GALAȚI

ANTRENORUL ETAPEI

Leo Grozavu

Botoșănenii trec printr-o perioadă de vis! Conduși excelent de pe bancă, moldovenii au câștigat și pe „Cluj Arena” și și-au păstrat prima poziție din clasament.

FC BOTOȘANI

FEATURE

SUPERLIGA

Cifrele etapei a 13-a

Material realizat de **Liviu Manolache** și **Octavian Țopa**

Liga Profesionistă de Fotbal vă prezintă cele mai interesante cifre statistice înregistrate la finalul etapei a 13-a a sezonului 2025-2026 în **SuperLiga României**.

Primul gol în SuperLigă: Pedro Nuno, Conrado Holz (Oțelul Galați), **Soufiane Jebari** (FK Csikszereda Miercurea Ciuc), **Denis Radu** (Petrolul Ploiești)

Golul nr. 110 în SuperLigă - Florin Tănase (FCSB)

Debut în SuperLigă: Luca Noveli (FK Csikszereda Miercurea Ciuc)

Christ Afalna (Unirea Slobozia), **Nana Antwi** (FC Hermannstadt) – **meciul nr. 50 în SuperLigă**

Constantin Grameni (FC Rapid), **Ionuț Biceanu** (FC Hermannstadt) – **meciul nr. 150 în SuperLigă**

Alexandru Mateiu (Petrolul Ploiești) – **meciul nr. 400 în SuperLigă**

Integraliști după 13 etape: Roberto Sierra (FC Argeș), **Cătălin Căbuz** (FC Hermannstadt), **Kennedy Boateng** (Dinamo), **Narciș Ilaș** (FC Botoșani), **Kader Keita** (FC Rapid), **Cristian Ganea**, **Ionuț Larie**, **Alexandru Buzbuchi** (Farul Constanța), **Dejan Iliev** (UTA Arad).

TOP MARCATORI

Florin Tănase (FCSB) – **8 goluri**

Alexandru Dobre (FC Rapid) – **7 goluri**

Sebastian Mailat (FC Botoșani) – **6 goluri**

Steven Nsimba (Universitatea Craiova), **Elvir Koljic** (FC Rapid), **Valentin Costache** (UTA Arad) – **5 goluri**

Răzvan Tănăsă (Farul Constanța), **Daniel Armstrong** (Dinamo), **Ricardo Matos** (FC Argeș), **Jovo Lukić** (Universitatea Cluj), **Zoran Mitrov** (FC Botoșani), **Ștefan Baiaram** (Universitatea Craiova), **Dragoș Huiban** (FC Metaloglobus București) – **4 goluri**

TOP PASATORI

Silviu Balaure (FC Hermannstadt), **Alin Roman** (UTA Arad), **Hervin Ongenda** (FC Botoșani) – **5 pase decisive**

Anzor Mekvabishvili (Universitatea Craiova) – **4 pase decisive**

NOTĂ. Datele se referă doar la jocurile disputate în SuperLigă, nu în toate competițiile.

SUPERLIGA

CRONICĂ

Costică Ștefănescu, liderul

Material realizat de **Marius Mitran**

Cândva, într-o carte frumoasă, Ion Țiriac i-a mărturisit lui nea Vanea Chirilă, care pe 25 octombrie 2025 și-ar fi sărbătorit centenarul, ceea ce declarase întotdeauna în fața reporterilor occidentali atunci când era întrebat care îi este cea mai bună lovitură. Serviciul? Voleul? Returul? Nu, niciuna dintre acestea, nea Vanea. Întotdeauna le-am spus, zicea Țiriac, că a mai bună lovitură a mea sunt picioarele. My best shot are my legs.

Așa m-am gândit întotdeauna, și abia acum îmi dau seama, la căpitanul meu, la căpitanul nostru, Costică Ștefănescu. Cea mai bună lovitură a lui nu era pasa, mai frumoasă decât a lui Beckenbauer, nici plasamentul, mai eficient decât cel al lui Franco Baresi, nici tehnica, mai spumoasă decât cea a lui Pirlo, ci banderola de pe brațul stâng. Cea mai bună lovitură a lui Costică Ștefănescu, libero-ul perfect, era banderola. De căpitan al Craiovei, de căpitan al naționalei, de căpitan al nostru, cei cărora ne pasă, cei care l-am iubit, mai mult decât pe oricine, oricând, pentru totdeauna.

Pe 26 martie anul acesta, Costică Ștefănescu ar fi împlinit 73 de ani, dar el a murit pe 20 august 2013 și numărătoarea anilor lui și a banderolelor noastre s-a oprit atunci. Îl văd intrând în teren în fruntea tuturor, îl văd reprezentându-ne pe toți, ca un unic deținător de cuvânt în fața celor care se împotriveau Craiovei, în fața celor care iubeau Craiova în aceeași măsură. El era căpitanul, căpitanul prin excelență, el era cel mai iubit dintre ai noștri, pentru că era primul, pentru că era unicat, pentru că era mai frumos ca Jean Marais, cum îmi spunea mama câteodată, îndrăgostită de el, ca noi toți, care îl aveam în datele de identificare genetice. Costică Ștefănescu a fost definiția Craiovei Maxima în dicționarul etern al existenței noastre. El i-a dat clasă, toți ceilalți au venit cu talentul. El nu era doar libero-ul desăvârșit, el era libertatea unei echipe mai rebele decât gașca lui Che Guevara. Și totuși, tocmai pentru că îl iubeam până la cer, nu îndrăzneam să-i spunem altfel decât Ministrul Apărării. Acum îl iubim pe ministrul nostru și dincolo de cer... În fond, și acolo totul e alb-albastru. Și dacă te uiți atent și-ți stăpânești lacrimile, poți să vezi, în zilele când Craiovei îi e bine, o banderolă strânsă pe un braț stâng...

Nu m-aș fi întors niciodată pe urmele acelor amintiri dacă n-ar fi murit Costică Ștefănescu și nu m-ar fi obligat să mint cum că bărbații nu plâng niciodată.

Uite că mai plâng. Într-o noapte, la radio, am citit un text despre Craiova mea și n-am plâns. Am citit „Craiova, roagă-te!” fără să știu că, în regie, Cristi solicitase și reușise să obțină un telefon departe, tocmai în Arabia Saudită. Când am terminat, abia șoptind, ca într-o biserică, „Craiova, roagă-te... Mai bine să ne rugăm împreună”, chiar am avut pentru o clipă, o jumătate de clipă, senzația că în jurul meu s-a întâmplat ceva, nu sunt doar câteva cabluri, fibre optice, ștechere, zecile de monitoare pe care urmărim meciurile, că mai e ceva acolo, care-mi scapă, sau cineva care...

Cineva era. De câteva minute aștepta la telefon Ilie Balaci, de acolo, din Arabia, plângând încet, ca pe o piatră albă, grea, prăbușită peste Căpitan... „Ilie... Ilie, o seară... bună... cum altfel... ce să... spunem... acum... Ilie, ești în direct...” Și în clipa aceea Ilie n-a mai rezistat și a izbucnit într-un plâns lung, sfâșietor și, de la mii de kilometri distanță, am simțit că spațiile s-au topit și că Balaci a intrat acolo, în studio, lângă noi. Cristi a tăcut și am tăcut și eu. Cu greu, Ilie și-a recăpătat glasul și și-a adus aminte de ei, de Căpitanul lor, de povestea banderolei care a trecut de pe mâna lui Oblemenco pe a lui, apoi cum, pe vremea lui Teașcă, înaintea semifinalei de Cupă din '76, cu CSU (alt CSU!) Galați, când Ilie își programase nunta, Teașcă i-a luat banderola. „Teașcă, Dumnezeu să-l ierte și pe el, parcă înnebunise în vara aia... Îmi programasem nunta cu Dana din iarnă, pe 27 iunie, sâmbătă, bineînțeles. De unde să știu că în ziua aia vor fi semifinalele? Le-am spus celor de

la club să devanseze meciul cu o zi, dar nu se mai putea... Cu patru zile în urmă doar ce fuseseră sferturile, pe 23 iunie, într-o marți, trecuserăm greu de Sportul Studentesc, la Pitești, cu 2-1... Mircea Sandu ne chinuise un pic... Nu știu de ce înghesuiseră meciurile de cupă în vara de-atunci.” Așa e. Ca întotdeauna, Ilie își aduce aminte fără greș. Craiova, antrenată de Titi Teașcă eliminase, cu o săptămână în urmă, UTA Arad, la Timișoara, cu 3-2 după prelungiri, pe 16 iunie... A venit apoi Sportul, în sferturi, la Pitești, cum zicea, și semifinalea cu CSU Galați, stabilită chiar în ziua nunții. „Normal că m-am dus la nunta mea, doar nu era s-o las pe Dana singură cu invitații... Fără mine, Craiova a pierdut semifinalea cu gălățenii, 0-1, deși aia era o echipă de B. Mă rog, cu un an înainte pierduserăm prima finală din istorie, acum ratam intrarea în finală, mai ales că se anunța una ușoară, nu ca aia din '75, cu Rapid, pare-mi-se că atunci Vâlcea a jucat cu Galațiul.” Aici Ilie se înșală nițel,

Steaua jucase și câștigase cu Galațiul finala Cupei din '76. Și da, Vâlcea lui Mitică Dragomir luase trofeul, 3-0, în 1973, cu un Donose senzațional la mijlocul terenului...

... Ne întoarcem în '76, la semifinala cu CSU. Sau la nuntă. „După semifinală, Teașcă mi-a luat banderola, cică m-am dat absent... Las' că nu dai tu, nea Titi, banderola cui vrei... L-am propus pe Costică băieților, am vorbit în vestiar și Ștefănescu a primit banderola. Era chiar mai bine așa, eu aveam 19 ani, el avea 25...” Ilie stă să plângă, iar. Cu o zi înainte intraserăm în direct cu Aurică Țicleanu și „Chiose” îmi spusese la fel: „Ilie sărea la gâtul tuturor, bătea cu pumnul în masă, așa, la 19 ani... Costică era mai diplomat, obținea mai multe pentru toți...”

Ilie se oprește o clipă. Și-a revenit, e tot cel dintotdeauna. „O viață am jucat lângă Costică... ce să mai spun, meciul de pe Wembley, că ai amintit de el, te-am auzit, îmi zice, când citeai...”

Încheiem. Târziu în noapte, e gata și emisiunea, mergem spre casă. Adorm greu, mă ridic din pat, caut prin caiete vechi... Ștefănescu a debutat la națională... când? Nu, meciurile de pe Wembley au venit mai târziu... A debutat în Maroc, acolo unde a murit Oblemenco, aproape 20 de ani mai târziu. Celălalt căpitan. Deci, la Rabat, pe 14 august 1977, într-un amical, 1-3 cu Cehoslovacia, echipa căreia, în noiembrie 1983, la Bratislava, îi rezistase, căpitan al naționalei fiind, 1-1, golul lui Geolgău și ne calificase la Euro '84.

14 august 1977, Rabat. A intrat în minutul 70, în locul lui Sameș. În '73 venea la Craiova, tot la schimb cu Sameș, de la Steaua... Cum toate se leagă undeva, Ilie, nu crezi? E noapte, Ilie, hai să-ți spun „naționala” de atunci, ce zici? Moraru (Steaua) – Cheran (Dinamo), Sătmăreanu II (Dinamo), Sameș (Steaua), Vigu (Steaua) – Dumitru (Steaua), Bölöni (ASA Târgu-Mureș), Iordănescu (Steaua) – Zoli Crișan (U Craiova), Dudu (Dinamo), Costică Zamfir (Steaua). Antrenor era Piști Covaci, ne pregăteam de Mondialul din Argentina, din '78, în toamnă avea să ne bată Spania la Madrid, 0-2, dar și mai rău Iugoslavia, la București, cu 6-4 și adio Mondial!

Dar atunci, în Maroc, în vara aceea, cu cehoslovacii, Costică și cu tine ați fost rezerve, nu vă prea iubea Covaci. Tu, Ilie, ai intrat în minutul 65, în locul lui Zoli, singurul titular dintre voi, oltenii.

...E aproape dimineată. Alt caiet. Meciul de pe Wembley, pentru următorul Mondial, cel din Spania, '82... Îl găsesc. Iată-l. 29 aprilie 1981, 70.000 de spectatori (în toamna lui '80 îi bătuserăm cu 2-1 la București, tot cu Ștefănescu căpitan, desigur, ca și acum, adică atunci, la Londra). Pe Wembley, Valentin Stănescu, cu care luaserăți titlul în 1980, a mers tot pe o combinată Craiova – Steaua, amândoi erați titulari, Ilie, în octombrie, acasă, când îi bătuserăm, tu nu jucaseși... Deci Iordache (Steaua) – Negrilă (Craiova), Sameș (Steaua), Ștefănescu (Craiova), Munteanu II (Sportul) – Tudorel Stoica (Steaua), Beldeanu (Craiova), Iordănescu (Steaua), Balaci (Craiova) – Crișan (Craiova), Cămătaru (Craiova). În toamnă, Țicleanu și Marcel Răducanu fuseseră titulari, Liță Dumitru rezervă, intrase 20 de minute... Tu și Tudorel Stoica nu jucaserăți în victoria aia cu Anglia, Ilie... Dar acum, pe Wembley, cu căpitanul vostru în față, intrați în arena cu cele două turnuri, ca-n poveste.

Am rezistat. Am făcut 0-0. Iordache, în poartă, Sameș și Ștefănescu, în apărare au fost adevăratele turnuri în noaptea aia. Mondialul din Spania era tot mai aproape. Și ar fi fost și mai aproape dacă Aldinger, un arbitru din R.F.G., ar fi dat golul tău valabil, cum și fusese. La lovitura ta de cap. Aveam 14 ani atunci, ce bine îmi aduc aminte meciul! Și vocea lui Țopescu. „Aici Londra, Wembley, legătura acasă...” Într-o altă noapte, în Kuweit, mi-ai povestit cum a fost și am pus în filmul tău totul. „Negoro a centrat lung, de pe dreapta, spuneai, Cami a vrut să sară, i-am strigat <<las-o, Cami!>>, eram amândoi pe linia <<lui 16>>, am dat cu capul, boltă, îl văzusem pe Shilton ieșit un pic, s-a uitat după minge, s-a întors spre poartă, dar s-a dezechilibrat cu ochii pe minge și uite, Shilton cade pe spate, scoate mingea de dincolo de linia porții...”

Știu, Ilie, acum mă uit la film, iar. Era minutul 34, atunci, pe Wembley. A doua zi ai luat ziarele și ai văzut fotografia cu Shilton, portarul trupei lui Ron Greenwood, avea pe spate dunga albă

cu var care i se imprimase jos, când se întinsese după minge, dincolo de linia porții. Fusesse gol, într-adevăr. Și Costică ți-a spus mai târziu că golul acela v-ar fi dus la Mondiale pe toți, poate pentru prima și ultima dată. V-ar fi dus!

... E dimineață. Nu-l mai aud pe Ilie plângând. Căpitanul lui nu mai e. Caietul s-a închis. Am oprit filmul și DVD-ul cu „Replay”-ul pe care l-am făcut în 2010. Undeva, noaptea trecută, Craiova a înviat.

Poate pe Wembley, unde o banderolă s-a opus unui imperiu. Poate chiar pe stadion, unde nu se poate ca Ion Oblemenco și Petre Deselnicu să nu-i fi spus lui Costică al lor, ca altădată, că e cazul să preia banderola și să intre în fruntea tuturor, pentru că iată, acum, în 2025, avem iarăși speranțe, iarăși echipă, iarăși credință. Stelele care cad nu pier, cum cântă unii, stelele care cad se duc pe un alt cer...

PRIMA 4K

PRIMA 4K este
televiziunea unde
poți vedea cele mai
Importante
competiții la calitate
premium - 4k.

